

[Alfred Jensen.]

lægget, og som i fjor, da vi første gang behandlede forslaget, var ledsaget af et tillæg 2, som også skulle ydes med 10 pct. af grundbeløbet, dog ikke af en grundværdi over 5 kr. pr. m². Dette tillæg blev i fjor ændret til at være 10 pct. af det nye vurderingsbeløb, og det var naturligvis en forringelse. Nu har jeg forstået det således, at man mener, at den ændring, der er sket, hvorved man sletter dette tillæg og går over til at beregne afgiften af $\frac{4}{5}$ af den beregnede værdistigning, skulle så at sige betyde det samme. Det finder jeg ikke er rigtigt; tværtimod har jeg den opfattelse, at det rammer noget ulige, og jeg skal komme med nogle få tal, der kan belyse det. Hvis man tager et grundbeløb på 3 kr. pr. m² og regner med, at der kan være sket en stigning for en sådan grunds vedkommende til 4 kr. pr. m², ville der efter de regler, vi drøftede ved lovforslagets anden behandling i fjor, stort set ikke blive noget at betale grundværdistigningsafgift af, idet der jo for det første er et tillæg på 23 pct. og dernæst et yderligere tillæg på 10 pct. af den sidst vurderede sum, nemlig de 4 kr., det vil sige, at der bliver ikke noget at tage afgift af. Men efter de nye regler bliver der jo ikke det 10 pct.s tillæg af det sidst vurderede beløb, og man skal altså betale afgift af $\frac{4}{5}$ af det, der bliver til rest, når man har lagt konjunkturtillægget til; det betyder, at man kommer til at betale værdistigningsafgift af 25 øre pr. m². Nu skal jeg ærligt indrømme, at det i nogen grad imødekommer mine ønsker, fordi det er en vis skærpelse af forslaget, men når man så ser på, hvordan det virker, når det drejer sig om større stigninger i grundværdierne, så viser det sig, at det ikke virker som en skærpelse, men tværtimod som en lempelse.

Jeg har taget nogle tal fra det materiale, som blev tilsendt udvalget for et par år siden; som bekendt blev jeg ikke fundet værdig til at deltage i udvalgsarbejdet i sidste samling, og derfor har jeg ikke noget materiale fra denne periode, men jeg har noget fra forrige samling, og her har jeg taget et eksempel, hvori Københavns grundejerforening opererer med stigningen på en grund, der er vurderet til 1 500 kr. og senere til 7 000 kr. For at have sammenligningsgrundlaget går jeg ned på mindre beløb og

regner med — det kan godt være, at det ikke holder —, at det drejer sig om 1 000 m², d. v. s. jeg har reduceret beløbene til 1 kr. 50 øre og 7 kr. Når man nu ser på disse tal, viser det sig, at der for det første bliver et konjunkturtillæg til grundbeløbet, altså 1 kr. 50 øre, på 35 øre, og tillæg nr. 2 skulle altså, da det drejer sig om 7 kr., give et yderligere tillæg på 70 øre; det vil sige, at man får et fradragbeløb på 2 kr. 55 øre, og det, der skal svares af, bliver så 4 kr. 45 øre. Men efter det forslag, der foreligger her, viser det sig, at det afgiftspligtige beløb reduceres til 4 kr. 12 øre. Her har jeg netop taget et eksempel, hvor der kan være tale om spekulation i handelen, og det viser sig altså i dette tilfælde, som jeg villigt skal indrømme ikke er særlig grelt, at der sker en forringelse af lovgivningen, en forringelse, som betyder, at spekulanten kommer til at tjene penge; og det vil jo også fremgå af forslaget iøvrigt, at det bliver spekulanten, der kommer til at tjene penge, eftersom man tilsigter, at det bliver sælgeren, der kommer til at bære byrden af den afgiftspligtige stigning, og ikke køberen. Jeg ser ikke rettere, end at den ændring, der er foretaget her, absolut ikke er fremmende i retning af at begrænse grundspekulationen, men at den tværtimod går i modsat retning. Derfor synes jeg, man burde overveje denne bestemmelse og finde frem til noget mere hensigtsmæssigt.

Derudover vil jeg gerne sige, at vi betragter det som en forringelse, at der ikke i alle tilfælde bliver givet ret til at få nedslag i købesummen for den afgiftspligtige værdistigning. Jeg ser meget vel, at der kan være betænkeligheder, som af det ærede medlem hr. Thestrup fremført, men jeg vil dog tro, at man, selvom der kan være sådanne betænkeligheder, må gøre sig klart, at der er langt, langt flere, der bliver snydt på anden måde, og jeg indser heller ikke, at det, der er ført frem som betænkeligheder, skulle være af en sådan karakter, at man ikke kan finde frem til en rimelig løsning af denne side af sagen. Det må man efter min opfattelse kunne nå frem til, selvom jeg indrømmer, at det er et særdeles vanskeligt og kompliceret område at lovgive på, og også ser de store vanskeligheder, som administrationen står overfor. Men man skal ikke glemme, at tusinder og atter tusinder i dette land